

tioner, og de ere meget vanskelige at finde ud af. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man har kunnet tænke, at det vilde være muligt, men man har naturligvis heller ikke troet det, man har meget godt indset, at det ikke kunde lade sig gøre, allermindst nu, da Folketinget ikke har forandret Signaler, thi hvis man vil sige fra Folketingets Side, at vi havde forandret Signaler siden sidste Samling, vel, saa kan man sige det, men vi have sagt, at vi forandre Signaler, og at vi ere gaaede til Nedsættelser paa Omraader, hvor vi tidligere ikke vilde gaa med dertil. Vi sagde, hvad vi vilde gøre, vi holdt det ikke hemmeligt for nogen, vi skjulte ikke Tanken, men fremlagde lige frem og tydeligt, hvad vi vilde. Folketinget derimod antyder noget om, hvad der kunde gøres, men siger ikke, paa hvilken Maade det skal ske, og endnu meget mindre hvorledes det er muligt at naa dertil paa 14 Dage.

Saa er man nu i Folketinget havnet i at nedsætte en parlamentarisk Kommission, som skal undersøge Skatteforholdene og alt, hvad dertil hører. Nu skal man altsaa til det, nu, efter at man har behandlet Skattelovene i 3—4 Aar, nu skal man til at undersøge disse Forhold. Jeg tror, det havde været ganske heldigt, om det var sket noget før, om man havde søgt at sætte sig ind i disse Sager noget før. Ogsaa i den Henseende er det mærkværdigt, at man nu, efter at man tilsyneladende har forhandlet i flere Aar, nu pludselig skal til at informere sig og skaffe sig Oplysninger. Det ser næsten ud, som om man hidtil har forhandlet om noget, man ikke rigtig var paa det rene med og ikke vidste Besked med. Hvis ikke det er Meningen, ved jeg ikke, hvad Meningen er. Men, hvad der er givet, er, at Folketingets Handlinger have, hvad jeg i højeste Grad beklager, medført Nødvendigheden af at standse Toldlovsbehandlingen. Vi kunne ikke blive ved at arbejde paa den Maade som hidtil, thi der vil ikke være nogen som helst Udsigt til, at noget, som vi komme med til Folketinget i denne Sag, vil vinde Bifald, naar Folketinget aldrig har villet sige os det mindste ud over, hvad man sagde i den første Samling, og ikke har gjort en eneste Ændring i Toldloven uden med Hensyn til Datoen, da den skulde træde i Kraft — den kommer det til at forandre endnu en Gang. Altsaa det er Resultatet af alle disse Bestræbelser og alt dette Arbejde, at den store Befolkning gaar Glip af Toldnedsættelser til et Beløb af 7,146,000 Kr. endda med Til-

læg af et Par Hundredtusind Kroner, og at man afviser den Besparelse af 6,900,000 Kr., som Skatteoverførelsen vilde medføre for en stor Del Hartkornsejere, store og smaa; det løber tilsammen op til 14 Millioner Kr. Disse 14 Millioner vilde i Virkeligheden være komne alle til Gode, alt efter hver enkelts Forhold naturligvis, hvis Folketinget kunde have bekvemmet sig til at bevilge en Forhøjelse paa „den hellige Snaps“.

Madsen-Mygdal: Den ærede Ordfører, vi nys have hørt, har aabenbart haft to Opgaver i Dag. Den første er den at polemisere mod en hel Del Medlemmer af det andet Ting baade i og uden for Reformpartiet. Denne Opgave er jo forholdsvis let for den ærede Ordfører, da de paa-gældende Medlemmer af visse gode Grunde ere forhindrede i at give den ærede Ordfører et Tilsvar. Den anden Opgave, den ærede Ordfører har haft i Dag, er den at vise hvilken overordentlig Imødekommen, der er vist fra dette Tings Side over for det foreliggende Forslag. Vi have nu hørt af den ærede Ordfører, jeg tror for 6te eller 7de Gang, en Lovprisning af, hvor vidt dette Ting har strakt sig, saaledes at det næsten gaar ud over alle Grænser, man har tilbudt Befolkningen umaadelige Fordele, ja man er endogsaa gaaet saa vidt, som den ærede Ordfører nys sluttede med, at man har tilbudt Befolkningen Fordele, som løb op til 14 Millioner Kr. Og disse store Fordele har Folketinget slaaet ned, fordi de ikke vilde gaa ind paa den hellige Snaps. Ja, saaledes lyder det, og noget lignende have vi hørt mange Gange før af den ærede Ordfører, og noget lignende kunne vi læse os til i den Betænkning, som foreligger for dette høje Ting. Jeg vil tillade mig i Modsætning til disse gyldne Ord, vi saaledes atter og atter høre fra den ærede Ordfører, at give et nøgternt Billede af den rene Virkelighed, et Billede, som passer eller som er i Overensstemmelse med den ærede Ordførers og det ærede Flertals egne Tal og egne Beregninger og giver et Billede af det virkelige Forhold. Først maa jeg tillade mig ligesom den ærede Ordfører at give en kort historisk Redegørelse af Sagen, saaledes som den hidtil har foreligget. Den ærede Ordfører talte noget om Situationen i Toldkommissionen; det skal jeg ikke videre komme ind paa, men Situationen i denne var jo ikke ganske, som den ærede Ordfører fremstillede den, at Flertallet holdt paa Balance. Flertallet der vilde